

Sygn. akt VIII U 612/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2017 r. w Gliwicach

sprawy M. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 lutego 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 812 /17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 lutego 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił M. B. prawa do emerytury pomostowej na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych. Organ rentowy odmówił przyznania emerytury pomostowej, ponieważ wnioskujący nie udowodnił okresu pracy szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat., przed dniem 1 stycznia 1999 roku nie wykonywał prac szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1,3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Organ rentowy uznał, że na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową ubezpieczony udowodnił 37 lat 1 miesiąc i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Do pracy w szczególnych warunkach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zaliczył okresy od 1 stycznia 2009 roku do 30 września 2013 roku , od 1 października 2013 roku do 31 maja 2015 roku. Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie zaliczył okresu od 28 kwietnia 1992 roku do 30 kwietnia 2005 roku oraz od 17 sierpnia 2007 roku do 31 grudnia 2008 roku.

M. B. w odwołaniu domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, a polegający na wadliwym przyjęciu, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym stanowisku pracy, podczas gdy złożył organowi świadectwa pracy łącznie obejmujące okres uprawniający ubezpieczonego do otrzymania świadczenia emerytalnego.

Organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

M. B. urodził się (...). W styczniu 2017 roku złożył wniosek o emeryturę pomostową. W datach złożenia wniosku o emeryturę pomostową, wydawania decyzji oraz wyrokowania ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu jako pracownik w PPUH (...).

Organ rentowy ustalił, że ubezpieczony do dnia 31 maja 2015 roku udowodnił 37 lat 1 miesiąc 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych. M. B. do wniosku o emeryturę pomostową załączył świadectwa wykonywania pracy szczególnych warunkach:

- z dnia 30 kwietnia 2005 roku potwierdzające zatrudnienie w (...) Spółdzielni (...) od 28 kwietnia 1992 roku do 30 kwietnia 2005 roku na stanowisku kierowcy -wymienionym wykazie A Dział VIII pozycja nr 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego (12 a.e),

- z dnia 30 września 2013 roku, potwierdzające zatrudnienie od 7 sierpnia 2007 roku do 30 września 2013 roku na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15 osób, to jest pracę wymienioną w wykazie A dział VIII pozycja 2 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z dnia 29 czerwca 1983 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu komunikacji, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego oraz wymienioną w pkt 8 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych. (k. 15 a.e.)

- z dnia 31 sierpnia 2014 z Przedsiębiorstwa (...) w Ż., które potwierdziło, że w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 31 sierpnia 2014 roku wykonywał pracę kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15, to jest wykonywał pracę wymienioną w wykazie A dział VIII pozycja 2 pkt 1 rozporządzenia zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji wymienionego powyżej oraz kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3 i pół tony specjalizowanych, specjalistycznych pojazdów czło,nowych ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15 samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów ruchu na drogach publicznych trolejbusów, motorniczych tramwajów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

z dnia 1 czerwca 2015 roku, że w okresie od 1 września 2014 roku do 31 maja 2015 roku ubezpieczony wykonywał prace kierowcy autobusowego, to jest wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.

Z wniosku o emeryturę pomostową wynika, że od dnia 1 czerwca 2015 roku ubezpieczony pozostaje w zatrudnieniu. Fakt ten został przyznany w na rozprawie w dniu 9 maja 2017 roku Ubezpieczony oświadczył, że rozwiąże stosunek pracy po wydaniu orzeczenia przez sąd.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego oraz oświadczenia złożonego przez ubezpieczonego. Powyższe dowody są bezsporne i nie budzą wątpliwości.

Sąd zważył co następuje:

Bezsporne w sprawie jest , że M. B. po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U. 2017 pozycja 864).

W związku z tym może dochodzić prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 tej ustawy, zgodnie z którym prawo do emerytury pomostowej z uwzględnieniem artykułów 5 do 12 (które w niniejszej sprawie nie mają zastosowania) przysługuje ubezpieczonemu, który spełniał łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku. Warunek ten ubezpieczony spełnił.
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach zaliczył okres 6 lat 4 miesięcy i 21 dni. Ta przesłanka była sporna.
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 60 lat dla mężczyzn. M. B. wiek ten ukończył w dniu 25 stycznia 2017 roku;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy ustalony na zasadach określonych w art. 59 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzny. Ten warunek został spełniony;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub pracę w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1,3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS . Organ rentowy do pracy szczególnych warunkach zaliczył jedynie okresy od 1 stycznia 2009 roku. Sporny pozostał okres zatrudnienia od 28 kwietnia 1992 roku do 30 kwietnia 2005 roku
6. po dniu 31 grudnia 2008 wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Ten warunek został spełniony
- 7 nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy. Ubezpieczony od 1 czerwca 2015 roku do dnia wyrokowania nie rozwiązał stosunku pracy.

Tylko łączne spełnienie wszystkich przesłanek z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych uprawnia do tego świadczenia. Sąd nie badał, czy ubezpieczony spełnił sporne przesłanki wymienione powyżej w punktach 2 i 5, bowiem dopóki ubezpieczony nie rozwiąże stosunku pracy i jako osoba niezatrudniona nie złoży wniosku o prawo do emerytury pomostowej lub nie rozwiąże stosunku pracy do daty wydania decyzji przez organ rentowy nie nabędzie prawa do wnioskowanego świadczenia. Przepisy dotyczące przyznawania prawa do świadczeń w sposób jednoznaczny precyzują, że warunki wymagane do uzyskania prawa do świadczenia muszą być spełnione na dzień ustanowienia , a przyznawanie prawa na przyszłość (na przykład po rozwiązaniu umowy o pracę) nie wchodzi w grę. Takie jest ustalone stanowisko orzecznicze. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 września 2003 roku w sprawie III AUa 1538 / 02 , z dnia 9 sierpnia 2016 roku sygn. III Aua 1083/16). W związku z powyższym odwołanie jako bezpodstawną oddalono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c..

(-) SSO Teresa Kalinka